

Monticulo.idis Augusti MDCCCXXXI

Salve mi fili!

Ecce ~~quidem~~ qualem lætitiā comparavisti literis tuis cordi meo. Vere locutus est ille meus frater Petrus, patruus tuus, dicens linguā latinā pernecessariā esse in primis hominī culto nostri sæculi. Perge, perge, ~~mi fili~~, in studiis tuis, ut magis ac magis aptus fias legere illa magnifica opera Calvinī ceterorumque patrum et scriptorum ecclesiæ antiquæ, ut eorum auxilio veritatem evangelicā melius ac melius cognoscas et in iisdem arma spiritualia invenias ad propugnandos errores hujus temporis.

Valde gavisus sum audiens de tan accurate disserere de mysterio vocationis hominis theologi et de ejusdem solo solatio. Recte sentis hoc officium difficillimum esse et sola obedientia mandati et sola fiducia gratiae divinae exequi posse. Status ecclesiae hodiernus mihi deplorabilis esse videtur imprimis securitatis falsaeque superbiae non paucorum pastorum causa. Tu vide, ne obliviscaris illud bonum initium tuarum cogitationum theologicarum, ut studiis peractis eadem humilitate et certitudine illud nobile officium accipias.

Ego magno cum sudore densisque nubiculis tobacci involutus Anselmum meum
exploro ac iterum exploro. Utinam finis bonus coronet istud necessarium
opus!

Die lunae proxima^e hebdomadae (am nächste Mäntig) nos omnes (hoc est: amicus Rodolphus, uxor ejus, amica Gertrudis Staeven, egregia collaboratrix mea Tante Lollo) curru qui dicitur ~~et~~ ~~in~~ automobili Mediolanum (nach Mailand) proficiscemur, ~~xxxxxx~~, ituri per montem Simplon, reversuri per montem Gotthardum. Quod propositum felix faustumque necnon bona tempestate fortunatumque sit. Post dies tres aut ~~quatuor~~ quatuor denique monticulo me invenies.

Spero, te ferias tuas laeto animo completurum esse, ita ut incoepisti.
Quando venies videre vultum patris? Monticulani benevole te exspectant.
Saluta aviam, matrem meam carissimam? Cur non scribit epistolam filio
suo?

Si vales bene est, Ego valeo.

Pater tuus

總

KLA 9234.230